

«Ніхто ніколи такого не робив» — COO Метінвесту Олександр Мироненко про будівництво першого підземного шпиталу для ЗСУ

Операційний директор Групи Метінвест Олександр Мироненко в ефірі «Прямого» телеканалу докладно розповів про створення першого в Україні підземного шпиталу для ЗСУ, відгуки медиків, еволюцію військового виробництва й нові проєкти для фронту.

— Спочатку були «криївки», а тепер проєкт дістав розвиток — і ми говоримо вже про підземний шпитал. Які мотиви його створення?

— Мотиви досить прості. Ми всі розуміємо, що потрібно підтримувати наших захисників та захисниць і робити все від нас залежне, щоб зберегти їхні життя. І «криївки» були першим кроком, який забезпечив певну безпеку на позиціях.

Як народилася ідея створення підземного шпиталу? Наші «криївки» медики почали використовувати як маленькі стабілізаційні пункти на передній лінії ще наприкінці 2022 — на початку 2023 року. Адже стабпункти базувалися в сільських хатах, і коли ворог через безпілотні системи бачив, куди евакуюють поранених, потім завдавав удару. А коли хата стоїть на відкритому просторі, досить просто знищити всіх людей, які там перебувають. І медики використовували наші «криївки», щоб закопатися під землю й убезпечити себе.

Потім ми зробили перші командні пункти рівня оперативно-тактичного угруповання. Привезли туди представників командування медичних сил, показали, як вони функціонують, щоб забезпечувати військові потреби та управляти військами. І тоді почали міркувати, як можна реалізувати такий проєкт для медичних сил, щоб надавати допомогу бійцям до того, як вони доїдуть до лікарні й отримають хірургічні чи інші послуги.

— Яка роль Групи Мегінвест у цьому проєкті? Розкажіть про співпрацю з Медичними силами «Схід».

— З Медичними силами «Схід» ми співпрацюємо досить давно. Від початку війни доставляли їм апарати ШВЛ, препарати тощо. А в цьому проєкті медики стали нашими консультантами. Їхні знання ми клали на креслення, узгоджували з ними, як усе слід зробити. Ми також консультувалися з представниками Міноборони щодо безпеки — як правильно закопати конструкцію. І коли ми розробили цей проєкт ad hoc, адже ніхто ніколи такого не робив, розпочали його реалізацію.

Щодо ролі Групи Мегінвест і Сталевого Фронту Ріната Ахметова в цьому проєкті, то фактично ми виконали все — від етапу проєктування та фінансування до будівництва споруди й часткового забезпечення медичним обладнанням. Частина спеціалізованого військового обладнання неможливо купити на відкритому ринку, тому його доставили медичні сили.

— Яку суму вкладено в створення й обладнання підземного шпиталю? Скільки часу знадобилось, щоб реалізувати цей проєкт?

— Загальна сума інвестицій у безпеку наших військових становила 20 млн грн, з яких 7 млн грн витрачено на медичне обладнання і 13 млн грн — на металеві споруди, ліс, будівельні роботи й облаштування інфраструктури. Досить велика частина роботи — створити інфраструктуру навколо госпіталю, щоб він працював 24/7.

Якщо відкинути попередні консультації з медичними силами, від початку проєктування і розроблення креслень до реалізації та усунення всіх недоліків під час будівництва, це зайняло чотири місяці. Ми стартували в середині квітня і передали об'єкт медичним силам у середині серпня.

— Які головні завдання підземного шпиталю ви для себе виділяєте?

— Головне завдання – це надання розширеної медичної допомоги. Не просто зупинення кровотечі чи проведення якихось стабілізаційних заходів. Цей шпиталь має дві операційні кімнати, в яких можуть виконувати хірургічні втручання.

Якщо операція не потрібна, в окремих кімнатах надають стабілізаційні послуги. Також є кімнати, де люди очікують на евакуацію після наданої медичної допомоги. І, звісно, ми подбали про персонал: для них передбачено кімнати для приймання їжі та відпочинку. Загальна площа шпиталю – 500 кв. м під землею.

— Які переваги має підземний шпиталь проти польових госпіталів?

— Це ближче розташування до лінії фронту, ніж стаціонарна лікарня. Адже всі лікарні, розміщені в 15-кілометровій зоні від лінії фронту, зруйновані. Це прихованість і маскування: шпиталь так облаштовано, що під землю заїжджає навіть повноцінна вантажівка, і її не видно. І, безумовно, це захист медиків, адже шпиталь розташований на глибині 6 метрів під землею.

Щоб заїзд великогабаритної машини не було видно з безпілотною, це потребувало розв'язання цілого спектра питань під час будівництва. Побудували, підняли безпілотною, подивилися, який має вигляд. Що видно, що треба поліпшувати чи робити додаткові входи-виходи.

— **Як відбувається підготовка людей, які працюють у шпиталі?**

— За підготовку фахівців відповідає командування медичних сил. Наскільки я спілкувався з цими людьми, там підібрані досить професійні спеціалісти: хірурги, реаніматологи, травматологи, медсестри. Вони працюють з однією метою – надавати максимальну допомогу нашим воїнам, щоб зберегти їхнє життя. І щоб ушкодження, які бійці дістають під час бойових дій, завдавали мінімальної шкоди їхньому здоров'ю.

— **Які технології використані для підземного шпиталю?**

— Шпиталь облаштовано за останнім словом військової техніки. Є навіть речі, які я бачив уперше, — універсальні апарати у вигляді невеликої коробки, що повністю забезпечують всі хірургічні потреби. Ну і стандартний набір: кардіомонітори, ШВЛ і таке інше. Тобто шпиталь забезпечений усією потрібною технікою. А якщо говорити про новітні технології, то сама споруда є інновацією.

Я багато спілкувався з медиками: вони в Європі не бачили такого рівня підземних шпиталів. Усе, що стосується забезпечення медичної техніки в Європі, плюс-мінус таке саме, але розраховане для розташування на відкритій місцевості. Це контейнери, встановлені в певному порядку за 15-20 кілометрів від лінії фронту. І якщо ворог побачить скупчення машин і людей, то завдасть удару. А щодо розташування шпиталів під землею, у європейців навіть немає такої концепції.

— **Який вигляд має шпиталь і яка логістика всередині приміщень?**

— Шпиталь має досить великий центральний в'їзд, куди заїжджає машина з пораненими бійцями. Залежно від ступеня поранення, в один бік спрямовують людей, що потребують стабілізації чи невеликої допомоги. А в інший бік — тих, кому потрібне хірургічне втручання. Також поза цими блоками розташована лабораторія, де можна зробити певні тести. І трохи далі розміщено блок, де бійці після надання допомоги очікують на евакуацію.

Це шпиталь рівня оперативно-тактичного угруповання військ. Разом із медичними силами ми також розробили концепти бригадного медичного пункту. Для бригади він трохи менший за шпиталь, для батальйону — ще менший. Зараз ми ці проєкти формалізуємо й узгоджуємо з медиками, щоб далі їх тиражувати.

— **Як розв'язували питання енерго- та водопостачання?**

— Шпиталь повністю забезпечено всіма комунікаціями. Якщо говорити про електроенергію, є декілька можливостей: шпиталь під'єднаний до загальної мережі та має два резервні генератори. Вода є 24/7 і подається з власної свердловини. Також є септик, куди йдуть стоки. Обладнано душ, туалет і таке інше. Всі зручності розташовані у безпеці під землею. Крім того, є зв'язок, РЕБ, інтернет, Wi-Fi. До речі, перша ознака в медиків, що з бійцем все буде гаразд, це коли він питає пароль від Wi-Fi.

— **Ви вже отримали якісь відгуки від військових чи медиків?**

— Допомогу в шпиталі вже отримала велика кількість бійців. Щодо відгуків, із хлопцями не дуже зручно було спілкуватися. Адже у пораненої людини після медичної допомоги дещо інші пріоритети, ніж надавати відгуки. Живий, і слава Богу.

Що стосується медиків, то вони були задоволені. Коли бачиш, як у медичного персоналу горять очі від того, що для них створено об'єкт, де вони можуть працювати на повну потужність без жодних обмежень,

це найкращий відгук, на мою думку. Це такий заряд позитиву від медиків і відгуки, що такого рівня шпиталів у них ще не було.

— Чи планується будівництво мережі таких підземних шпиталів на лінії фронту?

— Планується. Цей зразок був повністю зроблений за наш кошт. Ми плануємо певну кооперацію, де ми будемо, наприклад, робити все оснащення для шпиталю, а Міноборони з керівництвом медичних сил відповідатиме за медичне обладнання. Зараз триває стадія визначення кооперації та тиражування цього великого проєкту. І, безумовно, визначаємося з кількістю більших і менших проєктів, які ми теж плануємо втілювати. Сталі в нас вистачить. І сили та натхнення в наших людей також вистачить. Адже, коли вони бачать результати та вдячність медичного персоналу, їх це надихає на нові проєкти.

— Над якими ще проєктами Сталевого Фронту ви зараз працюєте?

— Ми активно продовжуємо програму зі сталевих захисту для бронетехніки — Bradley, Abrams, T-64 і T-72. Зараз завершуємо сталеві екрани для захисту від дронів для Leopard і дивимося в бік легкоброньованої техніки.

І, звісно, це фортифікація навколо Покровська, якою ми зараз займаємося. Фортифікаційні споруди будують безперервно: щодня виходять співробітники, працює понад 30 одиниць техніки, щоб укріпити місто. Також ми там використовуємо наші «криївки».

— Як проходить процес розроблення додаткового захисту для військової техніки?

— Хлопці, які працюють з тією чи іншою технікою, розуміють її слабкі місця: де ця техніка отримувала ураження FPV-дронами та що треба укріплювати. Вони показують нашим конструкторам, де і як потрібно цей захист облаштувати. Де його зручніше прилаштувати, щоб він не впливав на тактико-технічні характеристики техніки, не робив її повільнішою або не заважав руху башти тощо. У місцях, де ця техніка проходить ремонт або технічне обслуговування, разом із бійцями та військовими інженерами ми виконуємо креслення, а потім виготовляємо захист.

— Чи передбачається якийсь ще функціонал для «криївок», окрім того, що ви розповіли?

— Це командні пункти. А також «криївки» меншого розміру для спостережних пунктів або для розрахунків операторів дронів. Вони теж встановлюються під землю, щоб безпечно працювати.

— Що б ви хотіли сказати людям про призначення Сталевого Фронту?

— У мене лише один заклик до нашого суспільства: не треба забувати, що війна триває. І зараз важко доводиться хлопцям на фронті — бойові дії ідуть досить активно. Тому кожен на своєму місці має допомагати ЗСУ та працювати на економіку країни. Якщо ми не будемо підтримувати нашу економіку та платити податки, ми не виживемо. Ми маємо продовжувати тримати стрій і разом рухатися до того, щоб Україна залишалася незалежною державою.

А людям, які працюють у цьому проєкті, — слова подяки й низький уклін за кожен виріб, за якість і ставлення до роботи.

|

[Прямий канал](#)

<https://metinvestholding.com/ua/media/news/nhto-nkoli-takogo-ne-robiv-soo-metinvestu-oleksandr-mironenko-pro-budvnicтво-pershogo-pdzemnogo-shpitalyu-dlya-zsu>